

Slovo na den od papeže Františka

sestavil P. Marek Dunda a kol.

A.M.I.M.S.
Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei
(Apoštolát P. Marie Neposkvrněné – Matky Naděje)
Vranov nad Dyjí – Přímětice – Bítov
A. D. 2021

Sestavil: P. Marek Dunda a kol.
Název: Slovo na den od papeže Františka
Ilustrace: s. M. Helena Halásková
Vydal: A.M.I.M.S. z. s., Vranov nad Dyjí – Přímětice – Bítov
Rok vydání: 2021
Vydání: první
Zpracovali: členové společenství FATYM Vranov nad Dyjí a Přímětice

Pro církevní potřebu vytiskl A.M.I.M.S.

S církevním schválením Biskupství brněnského č.j.: Ep/116/21 ze dne 4. 3. 2021

Kompletní on-line texty většiny publikací, které vydává A.M.I.M.S., najdete na internetových stránkách FATYMu www.fatym.com. Zde si také můžete jen za příspěvek na tisk a poštovné knihy objednat v tištěné podobě.

Úvod

První papež apoštol Petr slyšel z úst samotného Krista slova: „... a ty, až se obrátíš, utvrzuj své bratry ve víře.“ (Lk 22,32) Úkol utvrzovat všechny ve víře se týká každého papeže.

Říkává se: „Když dá Pán Bůh králíčka, tak dá také trávnička,“ nebo jindy: „Když dá Pán Bůh kravičku, tak dá také travičku.“ V tomto našem případě to znamená, že když dá Pán Bůh úkol a ten úkol je svobodně přijat tím, komu ho svěřuje, tak dá také vše potřebné k jeho naplnění.

Stále znovu si uvědomuji, že papež František od Pána Boha dostal vše potřebné k tomu, aby nás mohl utvrzovat ve víře a ve všem dobrém.

Nejsem zdaleka jediný, kdo pozorně sleduje papežovy myšlenky a kdo si je musí i častěji poznamenat a zamýšlet se nad nimi. Papežova slova jsou mnohdy nově formulované staré známé pravdy, které vycházejí z hloubky víry a jednoznačně směřují k cíli. Mají dost co říci lidem dnešní doby, a to jak věřícím, tak i těm, kteří hledají pevnější ukotvení.

Věřím, že citáty papeže Františka, které zde přinášíme rozdělené na jednotlivé dny roku, mohou přinést dobré ovoce i Vám a povzbudit k větší pozornosti k dalším myšlenkám našich papežů.

P. Marek Dunda

1. ledna

Matka Kristova a Matka Církve je vždy s námi a neustále s námi kráčí.

2. ledna

Bůh má pro tebe víc, nespokoj se jen s proplouváním.

3. ledna

Budeme-li naslouchat Ježíši a následovat Jej, nezbloudíme.

4. ledna

Modlit se znamená nechat hledět Boha do svého nitra bez přetvářování, bez výmluv, bez ospravedlňování, protože z ďábla vychází neprůhlednost a faleš, avšak z Boha světlo a pravda.

5. ledna

Objevujme krásu toho, že i my sami můžeme milovat a být milováni.

6. ledna

Často vidíme jenom to, co nám chybí. To nám brání vidět dobro a dává nám to zapomenout na hřívný, které máme.

7. ledna

Když se lidem daří dobře, snadno přestávají být věrní Bohu.

8. ledna

Pane, dej nám milost úžasu v setkání s Tebou.

9. ledna

Nebojte se plakat, procházíte-li těžkými chvílemi. Slzy jsou kapky, které zavlažují život.

10. ledna

Naděje potřebuje trpělivost, trpělivost vědomí, že my zaséváme, ale růst dává Bůh.

11. ledna

Boží hlas nikdy neslibuje lacinou radost.

12. ledna

Eucharistie umožňuje zůstat v Ježíšově lásce.

13. ledna

Něha je láska, která se přibližuje a stává se skutečnou.

14. ledna

Život je skutečně krásný a vzácný. Musíme využívat čas, který je nám dán, k šíření lásky a naděje.

15. ledna

Bože, nerozumím Ti. A aniž bych rozuměl, svěřuji se do Tvých rukou.

16. ledna

Víra roste, když se na Boha obracíme s důvěrou, když Ježíši představujeme, kým jsme, s otevřeným srdcem, nezastírajíc naše utrpení.

17. ledna

Omrzelost nám ukazuje jen to špatné a dává zapomenout na to dobré, čeho se nám dostalo v minulosti, což je dokonalé pole pro ďábelskou setbu.

18. ledna

Pán nás vyzývá, abychom přemohli zlost láskou a odpuštěním a žili křesťanskou vírou s důsledností a odvahou.

19. ledna

Každé ráno nás Bůh vyhledává tam, kde jsme. Shromažďuje nás, abychom povstali na Jeho slovo, vzhledli a uvědomili si, že jsme stvořeni pro nebe.

20. ledna

Modlitba znamená setrvávat s Bohem, žít s Bohem a milovat Boha.

21. ledna

V tichu se učíme uvažovat o Božích skutcích, které přesahují veškerou naši představivost.

22. ledna

Víra nám pomáhá pochopit smysl života: Bůh je s námi a nekonečně nás miluje.

23. ledna

Není mocný ten, kdo prokazuje svoji sílu, a není silný, kdo na zlo odpovídá zlem. Jediná moudrá a nepřemožitelná zbraň je láska živená vírou, protože má moc odzbrojit síly zla.

24. ledna

Existuje něco vzácného, co nakonec vydrží? Mohla by to být sama láska? Láska je Božím snem pro nás a pro celou lidskou rodinu. Nezapomeň na to nikdy, prosím!

25. ledna

Jenom ti, kteří jsou schopni rozpoznat své chyby a požádat o prominutí, docházejí pochopení a odpuštění od ostatních.

26. ledna

Evangelium mění srdce, mění život, proměňuje náklonnosti ke zlu na dobré úmysly.

27. ledna

Nemodlit se znamená zavírat dveře Pánu, aby nemohl nic dělat. Avšak modlitba tváří v tvář problému otevírá dveře Pánu, aby vstoupil, aby věci napravil, protože On to umí zařídit a znovu uspořádat.

28. ledna

Život dává smysl jen tehdy, když se žije jako dar. Je bez chuti, když se žije jen pro sebe.

29. ledna

Ježíš se stal zrnem pšenice, které padá do země a zemře, aby dalo život. Naše naděje pramení z tohoto láskyplného života.

30. ledna

Nikdy nesmíme ztrácet radost ze setkání, z přátelství, radost ze společného snění a z cesty spolu s ostatními.

31. ledna

Vážít si sami sebe, protože jsme milováni, dát se Pánovou rukou vyprostit z propasti ran a nenávisti, volit si život, vyhledávat bližního, přijímat každý den jako příležitost k daru, to je cesta, díky které v nás bude přebývat láska, neboť láska vyplňuje prázdnotu, hojí rány.

1. února

Bůh není vzdálený a anonymní: je naším útočištěm, zdrojem našeho klidu a pokoje.

2. února

Pokud zasvěcený život zůstává zakotven v Pánově lásce, vidí krásu. Vidí, že chudoba není titánské úsilí, nýbrž vznešenější svoboda, kterou nás jakožto pravým bohatstvím obdarovává Bůh i druzí. Vidí, že čistota není strohou sterilitou, nýbrž cestou lásky, jež není majetnická. Vidí, že poslušnost není kázeň, nýbrž vítězství Ježíšova stylu nad naší anarchií.

3. února

Pokud máme vždycky ve svém srdci Boží Slovo, žádné pokušení nás nemůže oddělit od Boha.

4. února

Nedejme se narušit falešnou moudrostí tohoto světa, ale následujme Ježíše jako jediného průvodce, který dává smysl našemu životu.

5. února

Nech na sobě spočinout Ježíšův pohled.

6. února

Život dostane chuť, nechá-li se prostoupit Boží láskou!

7. února

Každý z nás je tím synem, který prohýřil svoji svobodu následováním falešných model, vidin štěstí a o všechno přišel. Bůh na nás však nezapomíná. Je trpělivým Otcem, který nás stále očekává.

8. února

Ve skutečnosti nás může spasit jen Boží spravedlnost a ta se zjevila na kříži. Kříž je Boží soud nad námi všemi a nad tímto světem.

9. února

Boží milosrdenství nabízené všem nezná mezí!

10. února

Všichni jdeme na mši svatou, protože máme rádi Ježíše a chceme mít v Eucharistii účast na jeho umučení a vzkříšení. Máme však rádi bratry a sestry, jež jsou v nouzi, jak to žádá Ježíš?

11. února

Maria, naše něžná Matka, kéž je nám stálou oporou, abychom zůstávali věrní křesťanskému povolání a uskutečňovali touhy po spravedlnosti a pokoji.

12. února

V pevné jistotě, že zlo nikdy nepochází od Boha, který je nekonečně dobrý, a zakořenění ve víře prohlašujeme, že krutost nemůže být nikdy přisuzována Božímu působení, a navíc absolutně nesmí v jeho svatém jménu hledat jakékoli ospravedlnění.

13. února

Nezapomínejte, že největším dědictvím, které můžete předat dětem, je víra.

14. února

Láska se raduje, když vidí druhého růst a souží se, pokud vnímá jeho tíseň, osamělost, nemoc, zoufalství a živoření na ulici.

15. února

Smutek je satanovo kouzlo, které zatvrzuje a ztrpčuje naše srdce.

16. února

Spása je víc než fyzické uzdravení.

17. února

Milosrdenství bude vždy větší než každý hřích a nikdo nemůže klást omezení Boží lásky, která odpouští.

18. února

Kdo vládne, nesmí postrádat pokoru a lásku k lidem.

19. února

Misie není proselytismus, ale vášnivý zájem o Krista, lidi a evangelium. Je to gramatika víry.

20. února

Pro mentalitu světa je pohoršení, že Bůh přišel, aby se s námi sjednotil a že zemřel na kříži! V logice tohoto světa jsou ti, které Ježíš označuje za blahoslavené, považováni za „poražené a slabé“. Naopak je opěvován úspěch za každou cenu, blahobyť, arogance moci, prosazování sebe na úkor druhých.

21. února

Mluvíme-li o druhých, musíme svůj jazyk střežit více.

22. února

Modlitbě leží na srdci člověk. Jednoduše člověk. Kdo nemá rád bratra, nemodlí se seriózně.

23. února

Schopnost adorace je znamením, že víru vyznávám dobře.

24. února

Duch Svatý je nevyčerpatelným zdrojem života Božího v nás.

25. února

Kázání by nemělo odpovídat na otázky, které si nikdo neklade.

26. února

Křesťan, který příliš přilnul k penězům, si spletl cestu.

27. února

Je třeba prorazit globalizaci lhostejnosti.

28. února

Dávejte najevo slovy i skutky, že zlo nemá v dějinách poslední slovo.

29. února

Mluvit odhodlaně a naslouchat pokorně.

1. března

Půst je vhodnou dobou k dávání ze svého. Udělá nám dobře, když se budeme ptát, čeho se můžeme zbavit, abychom pomohli druhým a obohatili je svou chudobou. Nezapomínejme na to, že pravá chudoba bolí, nebylo by nic platné dávání bez kající dimenze. Nemám důvěru k almužně, která nic nestojí a která nebolí.

2. března

Myslím na vás, drahé matky, jak se neúnavně modlíte za svoje děti. Pokračujte, modlete se a svěřujte svoje děti Bohu. On má velké srdce! Klepejte na bránu Božího Srdce modlitbou za svoje děti!

3. března

Bible je místo, kde se Bůh setkává s člověkem.

4. března

Mír ve světovém měřítku se rodí z každodenních drobných skutků.

5. března

Ve chvíli největší nespravedlnosti Ježíš mlčel.

6. března

Využívat Boha k zakrytí nespravedlnosti je velmi těžký hřích.

7. března

Kdo nechce být pokrytcem, musí vždy nejprve obviňovat sám sebe.

8. března

Křesťanská radost, stejně jako naděje, má svůj základ ve věrnosti Boha, v jistotě, že On vždycky dodržuje svoje sliby.

9. března

Staří lidé jsou opuštěni, a to nejen kvůli materiální nouzi. Jsou opuštěni z egoistické neschopnosti přijmout jejich limity, které odrážejí naše limity.

10. března

Rodina, která žije radost z víry, spontánně víru předává.

11. března

Kříž je posvátné znamení Boží lásky, znamení Ježíšovy oběti. Nesmí být redukován na zažehnavací předmět nebo ozdobný přívěšek.

12. března

Nelze opomenout značný počet křesťanů, kteří v různých částech světa během dvoutisíciletých dějin Církve podstoupili smrt při obraně Eucharistie, ani ty, kteří ještě dnes riskují život, aby se mohli účastnit nedělní mše svaté.

13. března

Existuje pouze jediný způsob, jak zvítězit ve válce: nezačínat s ní.

14. března

Ve chvílích zkoušek přijatých z víry je násilí přemoženo láskou, smrt životem.

15. března

Otec napomíná, ale nepokořuje a vychovává vlastním příkladem a trpělivostí. Taková má být Církev.

16. března

Jsem křesťanem přerušovaně nebo vždycky?

17. března

Ani uprostřed mnoha těžkostí křesťan nepodléhá sklíčenosti.

18. března

Žádná situace, ve které se křesťan ocitá, není totálně lásky vzdorná.

19. března

Svatý Josef nám připomíná, že všichni ti, kdo se zdánlivě skrývají nebo jsou v „druhé linii“, mají výjimečně činný podíl na dějinách spásy.

20. března

Zítřek bude věčností, zachovám-li věrnost dnes.

21. března

Účast na mši svaté znamená „znovu prožít umučení a výkupnou smrt Páně“.

22. března

Jestliže Církev nevychází ze sebe k lidem, kazí se, ztrácí svou přirozenost. Stává se něčím jiným, než má být.

23. března

Důkazem umožňujícím chápat, zda jsme křesťany, je schopnost nést radostně a trpělivě pokořování.

24. března

Evangelium vždy přináší radost a dává svobodu.

25. března

Přerušit těhotenství je jako někoho zabít. Je správné ukončit lidský život, aby se vyřešil problém? Je správné uchýlit se k nájemnému vrahovi, aby se vyřešil problém? Zbavit se lidské bytosti se rovná tomu, když se někdo rozhodne najmout si vraha.

26. března

Důležité je říkat věci s náklonností, s blízkostí. Když totiž vyslovujeme věci ve stavu blízkosti, vyjadřujeme laskavost.

27. března

Křesťanský život je zápas, ve kterém vítězí ten, kdo se dá přitáhnout Ježíšem.

28. března

Křesťané jsou pokorní, chudí a mírní. Kariéristé nemají víru.

29. března

Ježíš nás vybízí, abychom změnili naše uvažování a přešli od touhy po moci k radosti z nepatrnosti a služby, abychom vykořenili touhu ovládat druhé a naučili se ctnosti pokory.

30. března

Zlo se šíří tam, kde chybí smělí křesťané, kteří odporují prokazováním dobra a žijí v lásce.

31. března

Je velká lež, že neexistují životy, které nestojí za to žít!

1. dubna

Vychovávat znamená uvádět do celé pravdy.

2. dubna

Služba, kterou kněz poskytuje jako Boží služebník při odpuštění hříchů, je velice delikátní a vyžaduje, aby měl v srdci pokoj, nezacházel s věřícími nevlídně, aby byl mírný, laskavý a milosrdný, aby dovedl zasévat do srdcí naději, a především aby si uvědomoval, že bratr či sestra přistupující ke svátosti smíření hledá odpuštění a činí tak podobně jako ti, kdo přistupovali k Ježíši, aby je uzdravil.

3. dubna

Často spojuji svatost s trpělivostí. Nejenom trpělivost jako snášení břemen životních událostí a okolností, ale také jako vytrvalost v každodenním putování k cíli.

4. dubna

Pravý misionář není pro druhé zajímavý díky svému dílu, díky své práci, ale jen tehdy, když je na něm vidět, že on sám je přitahován ke Kristu, a jestliže Kristus sám skrze něj uplatňuje svou přitažlivou sílu na druhé.

5. dubna

Když si uvědomujeme odlesk Boha ve všem, co existuje, srdce zakouší touhu klanět se Pánu za všechno tvorstvo.

6. dubna

Je třeba odmítat mnoho věcí, které zaneprázdnují život, ale vyprazdňují srdce. Rozhodněme se pro lidi místo pro věci.

7. dubna

Když dokážu darovat, jsem otevřený, pak jsem bohatý nejenom tím, co vlastním, ale i štědrostí. Když nedokážu darovat, je to proto, že ta věc mě ovládá. Má nade mnou moc a jsem jejím otrokem.

8. dubna

Věřit je návyk dovolávat se.

9. dubna

Čím více si uvědomujeme svoji křehkost a nezajištěnost naší lidské existence, tím více odkrýváme krásu blízkých vztahů.

10. dubna

Můžeš hodně trpět, ale pokud připustíš změnu, zlepšíš se. Pokud se naopak zabarikáduješ, vyjdeš z utrpení horší, než jaký jsi byl předtím.

11. dubna

Bůh neposkytuje trpícímu člověku argumenty, které všechno vysvětlí, ale nabízí svou odpověď v podobě doprovázející přítomnosti, dějin dobra, jež jsou svázány s každým příběhem utrpení, aby v něm otevřely přístup ke světlu. V Kristu sám Bůh chtěl sdílet s námi tuto cestu a nabídnout nám svůj pohled, abychom v Něm spatřili světlo.

12. dubna

Kdo praktikuje milosrdenství, nebojí se smrti.

13. dubna

Neexistuje žádná cesta kompromisu „trochu sem a potom zase trochu tam“. Buď jsi na cestě lásky, anebo jsi na cestě pokrytectví.

14. dubna

Každé vlastnictví vytržené z Boží Prozřetelnosti je podvedené, je zrazené v nejhlubším slova smyslu. To, co opravdu vlastním, je to, co dokážu darovat.

15. dubna

Milosrdenství bude vždycky větší než každý hřích a nikdo nemůže klást omezení Boží lásce, která odpouští.

16. dubna

Nezapomínejte, že blízkost je Boží styl a podle mého soudu nejryzejší jazyk.

17. dubna

Je nezbytné modlit se s odvahou, být se o to, aby se stal zázrak. Nikoli takové ty zdvořilostní modlitby, kdy se řekne: „Ale jistě, pomodlím se za tebe.“ Pak odřikáme jeden Otčenáš a jeden Zdravas a na vše zapomeneme. Ne! Je třeba se modlit odvážně jako Abrahám, který zápasil s Pánem, aby zachránil Sodomu a Gomoru; jako Mojžíš, který měl zdvižené ruce k modlitbě, až se unavily; jako mnozí lidé, kteří mají víru a s vírou se vytrvale modlí.

18. dubna

Nikdo není pro Boha definitivně ztracen. Nikdy!

19. dubna

Mnohá setkání se z paměti vytratí, avšak pravé setkání s Ježíšem zůstává navždy.

20. dubna

Kristovo světlo se nešíří proselytismem, nýbrž svědectvím, vyznáním víry a též mučednictvím.

21. dubna

Také v těžkých chvílích je niternou radostí vědět, že Pán je se mnou, že Pán je s námi, že vstal z mrtvých.

22. dubna

Nejsi na světě sám, jsou lidé, kteří tě potřebují. Nebuď sobec a podej ruku chudému.

23. dubna

Dech vzkříšeného Krista naplňuje životem plíce Církve a v důsledku ústa učedníků, kteří plní Ducha Svatého mohou hlásat všem velké Boží skutky.

24. dubna

Zpovědníci jsou zkrátka povoláni vždy, všude, v každé situaci a navzdory všemu být znamením milosrdenství.

25. dubna

Jestliže kráčíš a děláš všechny věci jen proto, že tě přitahuje On, ostatní si toho bezděky všimnou. Není třeba to zvlášť dokazovat, natož na to jakkoli upozorňovat.

26. dubna

Mše svatá není divadlo, je to setkání s umučením a zmrtvýchvstáním Páně.

27. dubna

Až do poslední chvíle nás Bůh hledá. Pomyslete na dobrého lotra.

28. dubna

Lidská svoboda může poskytnout svůj inteligentní přínos k pozitivní evoluci, ale může také přivodit nové škody, nové příčiny utrpení a momenty skutečné regrese. Tak se odehrávají fascinující a dramatické lidské dějiny, které se mohou proměnit v rozkvet svobody, růstu spásy a lásky, anebo v proces úpadku a vzájemného sebezničení.

29. dubna

Křesťanské poselství nemusí mít žádný účinek, pokud lidé, k nimž směřuje, nemají příležitost setkat se s Boží něhou a zakusit jeho milosrdenství, které uzdravuje.

30. dubna

Neexistují zlé děti, stejně jako neexistují dospívající, kteří by byli zcela zkažení. Ale existují takoví, co jsou nešťastní. Co nás může učinit šťastnými, když ne zkušenost darované a přijaté lásky?

1. května

Sám Bůh miluje člověka čistou láskou, dává mu také svobodu pochybit a stavět se na odpor. Logika lásky je vždycky logikou svobody a Josef dovedl milovat mimořádně svobodně. Nikdy nestavěl sebe do středu. Uměl opustit střed a činit středem svého života Marii a Ježíše.

2. května

Člověk byl stvořen jako bytost, která má osobní vztah k Bohu a plně se realizuje pouze v setkání se svým Stvořitelem.

3. května

Jak snadno se daří uspat svědomí, když chybí láska.

4. května

Pokaždé, když se podíváme na znázornění ukřižovaného Krista, přemýšlejme o tom, jak On, jako Hospodinův služebník, uskutečnil svoje poslání položením svého života a prolitím svojí krve na odpuštění našich hříchů.

5. května

Církev je mladá, když je sama sebou, když každý den přijímá stále novou sílu z Božího slova, z Eucharistie, z Kristovy přítomnosti a z moci jeho Ducha. Je mladá, když je schopná vracet se stále ke svému prameni.

6. května

Buď přijímáš lásku Božího milosrdenství, anebo si děláš, co chceš podle svého srdce, které se na této cestě zatvrzuje stále více.

7. května

Trvalá přítomnost Boží milosti nám dodává odvahy k tomu, abychom s důvěrou přijali své povolání, jež vyžaduje závazek věrnosti, který se obnovuje každý den. Na cestě povolání totiž nechybí kříže, nejsou jen počáteční pochybnosti, ale i častá pokušení, s nimiž se cestou setkáváme. Pocit nehodnosti provází Kristova učedníka až do konce, ale on ví, že mu pomáhá Boží milost.

8. května

Panna Maria ať nám pomáhá prožívat každý den a každý okamžik jako čas spásy, kdy Pán prochází kolem nás a volá k následování každého vlastním způsobem.

9. května

Obrácení je milost, o kterou musíme žádat neustále: „Pane, uděl mi milost se polepšit. Obdař mne milostí být dobrým křesťanem.“

10. května

Nikdo nemůže mít víru z knih a chození po konferencích. Víra je Boží dar, který je ti dán, a proto apoštolové prosili Ježíše: „Dej nám více víry.“

11. května

Učme se, že nebeská sláva věčného života není tvořena bohatstvím a mocí, nýbrž láskou a sebedarováním.

12. května

Žijeme-li sjednoceni s Ježíšem, jsme-li Mu věrni, budeme schopni s nadějí a pokojem čelit také přechodu k smrti.

13. května

Maria Matka, která pečovala o Ježíše, se nyní s mateřskou láskou a bolestí stará o tento zraněný svět.

14. května

V křesťanově účasti na dějinách spásy lidstva není nic většího než mučednictví.

15. května

Zejména ve chvíli zkoušky nám Bůh podává ruku, přichází nám na pomoc a vysvobozuje nás z hrozby nepřátel. Pamatujme ale, že naším pravým nepřítelem je hřích a zlý duch nás k němu ponouká.

16. května

Boží Syn neukazuje svou moc shora, jaksí na dálku, nýbrž zblízka, v něžnosti a soucitu.

17. května

Starat se o nemocné jakéhokoliv typu není pro Církev nějakou vedlejší aktivitou. Není to nějaký přívěšek. Ne! Je to nedílnou součástí jejího poslání, jako to bylo součástí poslání Ježíše: přinášet trpícímu lidstvu něžnost Boží.

18. května

Zkušenost zklamání či zrady v důležitých vztazích vyjevuje zranitelnost, slabost a bezbrannost. Pokušení uzavírat se do sebe je velmi silné a hrozí ztráta životní příležitosti mít rád navzdory všemu.

19. května

Zvláště v hodině, kdy pout' nabývá na těžkosti, nás Pán neopouští, zůstává s námi.

20. května

Péče o posvátný dar veškerého lidského života od početí až do smrti, je nejlepší způsob, jak zabránit každému druhu násilí.

21. května

Nechte se proměnit a obnovit Duchem Svatým, abyste přinášeli Krista do každého prostředí a dosvědčovali radost a mladost evangelia.

22. května

Matka vytváří z domu místo lásky.

23. května

Jak důležité je uchovat srdce čistým, střežit vnitřní život, modlit se! Jak důležité je učit srdce mít péči, mít rád lidi i věci!

24. května

Víra v ukřižovaného Krista se stává silou k tomu, abychom milovali až do konce i nepřátele.

25. května

Pro komunikaci představuje internet mimořádný potenciál, stejně tak pokud jde o přístup k poznání a k informacím. Ukazuje se však i prostor, který je nejvíce vystaven deformacím mezilidských vztahů. Síť může být nástrojem setkávání se s druhými, ale může být též virtuálním prostorem, v němž se člověk izoluje a ztrácí se v nereálných světech.

26. května

Kdo se nechá utvářet milostí, obvykle se v průběhu času zlepšuje.

27. května

Touha udělat něco pro Krista je projev vděčnosti a odpověď na to, co Kristus udělal pro mě.

28. května

Bez síly Ducha Svatého nemůžeme dělat nic. Je to Duch, který nám dává sílu jít dál.

29. května

Důkazem autentické víry v Krista je sebedarování, rozdávání lásky bližním, zvláště tomu, kdo si ji nezaslouží, kdo trpí a kdo je na okraji společnosti.

30. května

Život není dokazováním zdatnosti, nemusíme na každém životním kroku vytahovat průkazku o svých ctnostech, ale jít pokorně za Pánem. Život je cesta k Tomu, který nás má rád. Pohledem na Pána najdeme sílu pokračovat s obnovenou radostí.

31. května

Panna Maria dostala obrovský dar: samotného Ježíše. A nenechala si Jej pro sebe, dala Jej světu a svému lidu. Od Ní se učme podávat ruku chudým.

1. června

Jak sytíme víru? Láskyplnými skutky pro dobro chudých.

2. června

Nedovolme, aby nás únava, pády a selhání uvrhly do malomyslnosti. Jejich pokorným uznáním máme učinit naopak příležitost dospět k Pánu Ježíši.

3. června

Nepotřebuješ mít majetek nebo budit dojem. Můžeš být takový, jakého tě zná Bůh, tvůj Stvořitel, jestliže uznáš, že jsi povolán k mnoha věcem.

4. června

Kristus, který nás na kříži zachránil z našich hříchů, nás zachraňuje a vykupuje také dnes stejnou mocí svého úplného darování se. Podívej se na kříž, uchop ho, nech se zachránit, protože ti, kdo přijímají spásu od Něj, jsou vysvobozeni z hříchu, ze smutku, z vnitřní prázdnoty a z osamění.

5. června

Pánova láska je větší než všechny naše rozpory než všechna naše křehkost a ubohost. Ale právě skrze naše rozpory, křehkost a ubohost On píše tyto naše dějiny lásky.

6. června

Pán se setkává s naší slabostí, aby nás opět přivedl k našemu prvotnímu povolání, totiž být k obrazu a podobě Boha.

7. června

Možná nejhorším hříchem, který se staví proti lásce, je přehlížet člověka. Existuje člověk, který tě miluje, ale ty si ho nevážíš a nakládáš s ním, jako bys ho neznal. On tě miluje a ty ho odmítáš. Ten, kdo nás miluje nejvíce ze všech, je Bůh. Zapřít Boha je jedním z nejhorších hříchů.

8. června

Výchovné poslání rodičů má za cíl nechat růst děti ve svobodě, aby se staly odpovědnými a byly schopny konat dobré skutky vzhledem k sobě i ostatním.

9. června

Když nějaký křesťan zesmutní, znamená to, že se vzdálil od Ježíše. Pak je však zapotřebí nenechávat ho samotného. Musíme se za něho modlit a umožnit mu vnímat vřelost společenství.

10. června

Možná jsme přehlíželi nebo nevzali vážně v potaz život lidí, kteří nám byli svěřeni na našem území v prostředí našeho každodenního života, zatímco Pán se stále ukazuje vtělením tady a teď.

11. června

Milosrdenství je cesta, která sjednocuje Boha a člověka, protože otevírá srdce naději, že jsme milováni navždy i přes omezení svého hříchu.

12. června

Vášní misionáře je evangelium!

13. června

Je potřeba naléhat na to, aby se věřící znovu otevírali Boží milosti a čerpali z hlubin svého přesvědčení o lásce, spravedlnosti a míru.

14. června

Mnoho věcí musí změnit své směřování, ale především se potřebuje změnit samo lidstvo.

15. června

Vždy je možné rozvinout novou schopnost vycházet ze sebe směrem k druhým.

16. června

V rodině se učíme bez panovačnosti prosit o dovolení, říkat děkuji jako výraz upřímného uznání přijatých věcí, ovládat agresivitu nebo chtivost a prosit o odpuštění, když se dopustíme něčeho špatného.

17. června

Křesťanská spiritualita nabízí růst v šetrnosti a ve schopnosti radovat se z mála. Je to návrat k jednoduchosti, která nám umožňuje zastavit se a vychutnávat malé věci, děkovat za možnosti, které nám nabízí život, aniž bychom se poutali k tomu, co máme nebo se zarmucovali kvůli tomu, co nemáme.

18. června

V Eucharistii dochází stvoření svého největšího povýšení!

19. června

Modlitba umožňuje Bohu, aby nám byl nablízku, a proto vysvobozuje ze samoty a dává naději.

20. června

Bůh, jenž nás volá k velkorysé ochotě dávat všechno, nám nabízí sílu a světlo, které ke své cestě potřebujeme.

21. června

Lidová zbožnost má misijní sílu s ničím nesrovnatelnou a nevyčíslitelnou, která hovoří a působí přímo v lidských srdcích.

22. června

Mučednictví je nejvyšším výrazem uznání a svědectví pro Krista.

23. června

Vždycky potřebujeme očišťování od všeho toho, co nám zakrývá, zahaluje nebo deformuje Kristovu tvář.

24. června

Skloníme se, abychom druhým pomohli vstát?

25. června

Obtíže, které se jeví příliš veliké, jsou příležitostí k růstu a ne důvodem pro smutnou rezignaci, která může vést jenom k trpnému přijetí věcí.

26. června

Když mlčení a pozorné naslouchání zmizí a je nahrazeno uspěchaným a netrpělivým posílám textů, pak je ohrožena základní struktura moudré lidské komunikace.

27. června

Přestaňme se litovat a přiznejme si své zlé činy, svou netečnost a své lži. Zadostiučinění a smíření nám dá nový život a úplně nás osvobodí od strachu ze sebe i z druhých.

28. června

Pokud v tichu nasloucháme hlasu svého svědomí, umožní nám to rozpoznat, že se naše myšlenky vzdalují Božskému myšlení, že naše slova a skutky jsou často světské, tedy řídí se rozhodnutími, která jsou v rozporu s evangeliem.

29. června

Náš obětní dar je jistě jenom troška, ale Kristus tu trošku potřebuje.

30. června

Vše nám bylo odpuštěno ve křtu a vše bylo odpuštěno či bude odpuštěno pokaždé, když přistoupíme ke svátosti smíření.

1. července

Moc má smysl pouze tehdy, je-li postavena do služby společného dobra.

2. července

Srdce plné Boha, které vyzařuje radost a dokáže jí nakazit všechny kolem, je hned vidět.

3. července

Nepřijmout Boží dar způsobem, kterým jej Bůh dává, je hřích.

4. července

Poznání Ježíše je nejdůležitějším úkolem našeho života.

5. července

Hlásání evangelia vychází z úžasu nad tím, že je nám darována spása.

6. července

Ctnost dovoluje člověku nejen konat dobré skutky, ale dávat ze sebe to nejlepší.

7. července

Nejsvrchovanějším aspektem lidské důstojnosti je povolání člověka být v duchovním spojení s Bohem.

8. července

Zlý duch nikdy nepodléhá únavě. Pokud byl vyhnán, trpělivě čeká na svůj návrat a jestliže mu ho člověk dovolí, upadne do horší situace než dříve.

9. července

Bůh odpouští hříchy tak, že na ně zapomíná, to my jednáme opačně, protože nemáme slitovné srdce.

10. července

Charismata jsou zvláštní milosti, které jsou dány některým, aby z nich měli užitek mnozí jiní. Jsou to schopnosti, inspirace a vnitřní vnuknutí, která se rodí ve vědomí a zkušenosti určitých lidí, kteří jsou povoláni, aby se dali do služeb společenství.

11. července

Nesmíme si zvykat na konflikty, jako by nebyla možná změna.

12. července

Konkrétní skutek bliženecké lásky umožňuje druhému vnímat, že je milován Bohem.

13. července

Nikdo nesmí hledat vlastní blaho na úkor jiných lidí.

14. července

Mládež se má v Církvi cítit jako doma.

15. července

Přílišné mluvení totiž vždycky prozrazuje jistý nedostatek práce – zahálku.

16. července

Panna Maria, která byla se svým Synem sjednocena i na Kalvárii, ať nám všem pomáhá neustupovat před zkouškami a utrpeními, jež dosvědčují evangelium.

17. července

Zkoušky a námahy prožité ve víře v průběhu času přispívají k očištění srdce, které se stává více pokorným, a tudíž ochotným otevřít se Bohu.

18. července

Moudrost je milost dívat se na každou věc Božíma očima.

19. července

Pokud neodpustím, pak ani nemám právo, aby mi bylo odpuštěno, anebo jsem nepochopil, co znamená, že mi odpustil Pán.

20. července

Kultura smrti znehodnocuje obraz Boha, který je Bohem života.

21. července

Od Boha pochází tak veliká radost, že jí ani nemůžeme uvěřit. Domníváme se proto, že není reálná, avšak právě tehdy jí působí Pán.

22. července

Nejvážnější nemocí starého člověka je opuštěnost. A to je také největší nespravedlnost, jaké se na něm můžeme dopustit.

23. července

Každý člověk je povolán ke svatosti a svatost neznámá v první řadě uskutečňovat mimořádné věci, nýbrž nechávat působit Boha.

24. července

Nelze vládnout bez lásky k lidu a bez pokory!

25. července

Svět se může zlepšovat pouze tehdy, je-li prvotní pozornost věnována člověku.

26. července

Pokud se nestaráš o srdce, aby v něm byl Pán a setrváváš daleko od Pána, možná je tu nebezpečí, že budeš pokračovat v takovém odcizení od Pána i na věčnosti. To je moc ošklivé!

27. července

Kéž není možné mezi vámi vidět smutné tváře, nespokojené a rozčarované lidi, protože následování, které je smutné, je smutným následováním.

28. července

Každý, kdo chce vytrhnout Krista z našich srdcí, sahá na kořeny našeho života.

29. července

Kristovo vzkříšení je naše síla.

30. července

Zralost je umění žít v míru s tím, co nemůžeš změnit.

31. července

Jsmo-li opravdu zamilovaní do Krista a cítíme, jak nás miluje, naše srdce „plane“ radostí, jež nakazí ty, kteří jsou nám blízko.

1. srpna

Máme Matku, která ustavičně pečuje o život svých dětí, o nás.

2. srpna

Pokud někdo, kdo se nazývá křesťanem, nežije, aby sloužil, pak neslouží životu a svým životem zapírá Ježíše Krista.

3. srpna

Boží lid je stále na cestě, aby prohluboval víru.

4. srpna

Pokud se nepostavíme zlu, mlčky jej přiživujeme.

5. srpna

Mládí nespočívá ve věku, ale ve stavu srdce. Proto se tak stará instituce jako je Církev, může obnovovat a v různých obdobích svých nesmírně dlouhých dějin se omlazovat.

6. srpna

Bůh má trpělivost s každým z nás, neunaví se a neustává ani po našem odmítnutí. Ponechává nám také svobodu vzdát se od Něho i pochybit. Myšlenka na Boží trpělivost vzbuzuje úžas! Pán nás stále čeká, stále je vedle nás, aby nám pomáhal, ale respektuje naši svobodu. S rozechvěním však očekává naše přitakání, aby nás opět objal ve své otcovské náruči a zahrnul svým bezmezným milosrdenstvím.

7. srpna

Velmi jsou potřeba křesťané, kteří bdí za ty, kdo spí, křesťané, kteří se klanějí, přimlouvají a ve dne v noci předkládají temnoty dějin Ježíši, který je Světlem světa.

8. srpna

Pohled' na rozpjaté paže ukřižovaného Krista a dovol, ať tě stále znovu zachraňuje. A když přijdeš vyznat své hříchy, pevně věř v jeho milosrdenství, které tě osvobozuje od viny.

9. srpna

Víra je pečeti vloženou na srdce.

10. srpna

Věříme, že Pán dá rodičům milost nezříkat se výchovy dětí, může to však učinit jediné láska, něha a trpělivost.

11. srpna

Nést svůj kříž znamená mít s Kristem podíl na spáse světa.

12. srpna

Ve skutečnosti platí, že dobrořečení místo zlořečení, navštěvování místo odmítání a přijetí místo boje, jsou jedinými způsoby, jak zlomit spirálu zla, jak svědčit o tom, že dobro je vždy možné, a jak vychovávat děti k bratrství.

13. srpna

Těmi, kdo se víc radují a prožívají každou chvíli, jsou právě ti, kdo přestali hrabat tu i tam a hledat vždy to, co nemají a zakoušejí, co znamená oceňovat každou osobu a každou věc.

14. srpna

Modlitba adorace nás učí tomu, co budeme dělat v nebi.

15. srpna

Maria je vzata do nebe. Nejvznešenější slávy dochází jako první a nepatrná a pokorná. Ona, která je lidským tvorem a jednou z nás, duší i tělem, dosahuje věčnosti.

16. srpna

Původcem mládí je Bůh a působí v každém mladém člověku. Mládí je požehnaným časem pro mladého člověka a požehnáním pro Církev a svět.

17. srpna

Zlo se neporazí zlem, ale pokorou a mírností.

18. srpna

Řešit vztahové problémy je zapotřebí tím, že muž a žena spolu budou více mluvit, více si naslouchat, více se znát a více se mít rádi. Musejí se k sobě chovat uctivě a spolupracovat přátelsky.

19. srpna

Milosrdenství je základním zákonem, který přebývá v srdci každého člověka hledícího upřímným zrakem na bratra, kterého v životě potká.

20. srpna

Každý národ a kultura mají právo na to, aby se jim v rámci jejich vlastní tradice dostalo pomoci k přijetí Božího tajemství a evangelia.

21. srpna

Vzdělání a výchova, rozvíjení solidárních postojů, schopnost vidět život v jeho celistvosti, duchovní růst – to všechno je nezbytné pro vytváření kvalitních lidských vztahů.

22. srpna

Maria je nejprve matkou a nelze ji chápat za pomoci žádného jiného titulu. Ona je matkou, protože rodí Ježíše a mocí Ducha Svatého nám pomáhá, aby se Ježíš narodil a rostl v nás. Je tou, která nám nepřetržitě dává život. Je Matkou Církve.

23. srpna

Setkání s Kristem a odevzdání se Jeho lásce, jíž se necháme uchvátit a vést, rozšiřuje horizonty života a dává pevnou naději, která neklame.

24. srpna

Je bolestné vidět, že vedle četných svědectví o charitativní lásce a solidaritě bohužel nabírají na síle i různé formy nacionalismu, rasismu, xenofobie a také války a konflikty, které rozsévají smrt a zkázu.

25. srpna

Nemoc nám dává zakusit vlastní zranitelnost a současně naši přirozenou potřebu druhého. Zjevněji vnímáme svou křehkost tvora a zakoušíme svou závislost na Bohu.

26. srpna

Zlo nebude mít nikdy poslední slovo!

27. srpna

Štěstí, po kterém každý touží, se může vyjádřit mnoha způsoby. A může být dosaženo jedině, jsme-li schopni lásky – to je cesta.

28. srpna

Staří lidé potřebují zejména péči svých rodinných příslušníků. Lásku rodiny nemůže nahradit ani nejvýkonnější zdravotnické zařízení, ani nejkompetentnější a nejmilosrdnější zdravotníci.

29. srpna

Naše víra a dary, které jsme obdrželi v Kristu, nejsou určeny k uskladnění, nýbrž ke sdílení a k tomu, aby se projevovaly v každodenním životě.

30. srpna

Zůstaneme-li sjednoceni s Bohem, nebudeme se muset ničeho bát, třebaže při tom budeme muset čelit mnoha překážkám.

31. srpna

Vztah s Pánem v sobě zahrnuje to, že jsme posláni do světa jako proroci Jeho slova a jako svědkové Jeho lásky.

1. září

Je čas, aby se otcové i matky vrátili ze svého exilu, kam odešli zřeknutím se výchovy svých dětí a opět plně přijali svoji výchovnou roli.

2. září

Víra je živou pamětí na setkání živené ohněm slova, které utváří službu a pomazává celý náš lid.

3. září

Každé křesťanské povolání je snubní, protože je plodem svazku lásky, v níž jsme všichni znovuzrozeni, svazku lásky s Kristem.

4. září

I když zakoušíme svou velkou křehkost a často v sobě cítíme malomyslnost, musíme pozvedat hlavu k Bohu, aniž by nás dusil pocit naší nehodnosti, anebo abychom upadli do pesimismu, který z nás dělá pasivní diváky unaveného a rutinního života.

5. září

Nechme se přitahovat pravou krásou, nenechme se vysát životními maličkostmi, nýbrž volme nebeskou velikost.

6. září

Tiší jsou ti, kdo se dovedou ovládat, nechávají prostor druhému, naslouchají mu a ctí jej v jeho způsobu života, v jeho potřebách a požadavcích. Nemají v úmyslu jej překonat nebo umenšit, nechtějí převýšit a ovládnout všechno, ani vnucovat svoje ideje a svoje zájmy na úkor druhých. Takových lidí si světská mentalita neváží, ale jsou drahocenní v očích Božích.

7. září

Kolik jen postižených a trpících lidí se znovu otvírá k životu, jakmile zjistí, že jsou milováni.

8. září

Necháme-li se nakazit Mariiným příkladem, budeme žít konkrétně tu lásku, která nás nutí milovat Boha nade všechno i nad nás samé a milovat lidi, s nimiž sdílíme svůj každodenní život.

9. září

Musíme znovu pocítit, že se vzájemně potřebujeme, že neseme odpovědnost jedni za druhé a za svět, a že se vyplatí být dobrými a čestnými.

10. září

Eucharistie sjednocuje nebe a zemi, objímá a prostupuje všechno stvoření.

11. září

Vědomí, že Bůh nadále miluje toho, kdo Její odmítá, je neomezeným zdrojem důvěry a pobídkou misijního poslání.

12. září

Ustrašený křesťan je člověkem, který nechápe Ježíšovo poselství.

13. září

Bohu se líbí každý skutek milosrdenství, protože v bratrovi, kterému pomáháme, uznáváme tvář Boha, kterého nikdo neviděl.

14. září

Na rovině spásy nelze oddělovat Syna od Matky. Od té, která se ubírala cestou víry a své spojení se Synem udržovala věrně až ke kříži.

15. září

Maria nám u paty kříže připomíná radost z toho, že jsme byli uznáni za její syny, a její Syn, Ježíš, nás vyzývá, abychom si ji přivedli domů a postavili si ji do centra našeho života.

16. září

Misijní práce je láska bez hranic.

17. září

Vinice je Pánova, nikoli naše!

18. září

Zdá-li se nám někdy, že nám Bůh nepomáhá, neznamena to, že nás opustil, nýbrž důvěřuje nám a tomu, co můžeme navrhnout, vynalézt a najít.

19. září

Kompletuj Ježíše, který je šťastný a překypuje radostí. Raduj se se svým Přítelem, který zvítězil!

20. září

Někdy bychom chtěli mít všechno pod kontrolou, avšak Bůh má vždycky širší rozhled.

21. září

Otec se nerodí, nýbrž stává se jím. A nelze se jím stát pouze přivedením dítěte na svět, nýbrž akceptací zodpovědné péče o ně. Pokaždé, když někdo přijme odpovědnost za život někoho druhého, v jistém smyslu tak prokazuje otcovství.

22. září

Bůh překonává naše očekávání, překvapuje nás svou velkorysostí a nechává vyrůstat plodům naší práce přesahujícím propočty lidské efektivity.

23. září

Modlitba se otevírá Duchu Svatému a Duch vás povede při misijním poslání. Duší misijního poslání je láska a vašim posláním je přivádět všechny lidi, se kterými se setkáte, k tomu, aby skrze svátosti pochopili Kristovu něhu.

24. září

Mladí lidé, praktikující či nikoli, potřebují „rozpohybovat“ v dobrovolnické činnosti, v péči o staré lidi, v projektech alfabetizace. Takto je uvádíme do dynamiky, ve které k nim Pán začne promlouvat a hýbat jejich srdcem, aniž bychom toho dosáhli my svou argumentací.

25. září

Slib, který dal Ježíš lotrovi, nám dává velkou naději. Říká nám, že milost Boží je vždycky štědrejší než modlitba, která ji žádala. Pán dává vždycky více, než o kolik je žádán!

26. září

Bez modlitby se život víry nemůže udržet ani prohlubovat.

27. září

Bratři a sestry, odvahu! S Bohem nemá žádný hřích poslední slovo.

28. září

Následování Krista v jeho přednostní volbě chudých lidí není ideologické jednání, nýbrž ztotožnění se s Ježíšovým postojem.

29. září

Pánovo povolání nemá povahu něčeho, co můžeme slyšet, vidět nebo čeho se lze dotknout v každodenní zkušenosti. Bůh přichází v tichosti a diskrétně, respektuje naši svobodu. Může se proto stát, že Jeho hlas umlčí různé starosti a obavy, které zaměstnávají naši mysl a naše srdce.

30. září

Neexistuje pokora bez pokoření! Neobávejme se pokoření a prosme Pána, aby nám nějaké poslal. Budeme tak pokornější a lépe se připodobníme Kristu.

1. října

Nesmíte si dopřát klidu! Láska, kterou nám dává Ježíš, za to stojí.

2. října

Kdo dojde do stádia pýchy, je schopen čehokoli.

3. října

Chceš radost? Chceš štěstí? Šťastní jsou ti, kteří pracují pro to, aby druzí mohli mít radostný život.

4. října

Pokud se smíříme s Bohem, zejména ve svátosti smíření a přijmeme milost odpuštění, jsme vysvobozeni z pout zla a zbaveni tíže svých omylů. Tak můžeme pokračovat v cestě radostných hlasatelů a svědků evangelia a ukazovat, že nám bylo jako první prokázáno milosrdenství.

5. října

Bůh se rozhodl obývat naše dějiny takové, jaké jsou, s veškerou tíží jejich omezení a jejich dramatu.

6. října

Boží slovo je zatvrzelým srdcím protivné.

7. října

Pokaždé, když bereme do rukou růženec a modlíme se k Ní, činíme krok vpřed směrem k velikému cíli života.

8. října

Manželství nemůžete postavit na písku pocitů, které přicházejí a odcházejí, ale musíte ho postavit na skále opravdové lásky, která pochází od Boha.

9. října

Kdekoli něčí ruka prosí o pomoc postavit se na nohy, tam musíme být přítomni my a přítomnost Církve, která nese a dává naději. A činíme to s živou pamětí ruky, kterou Pán podal mně, když jsem byl na zemi.

10. října

Srdce, které se dobru vzdaluje, ztrácí orientaci a hrozí mu, že bude zaměňovat zlo za dobro a naopak.

11. října

Plýtvějme časem s mladými lidmi, mějme s nimi trpělivost a propojme je se starými lidmi, kteří jsou pamětí národa, pamětí víry. Neexistují tu hotové recepty.

12. října

Tvořit dějiny pro Boha znamená, že jde se svými vyvolenými a vystavuje je zkoušce. Nakonec však zachraňuje.

13. října

Potřebujeme tichost, abychom pokročili ve svatosti.

14. října

Především vykonávejte katechetickou službu, která nikoho nevyklučuje, která se umí přizpůsobit a neuzavírá se před výzvami dnešního složitého světa. Ať se z vás nestanou zkosnatělí úředníci, fundamentalisté, kteří vymýšlejí diskriminující projekty.

15. října

Pro vstup do nebeského království je nezbytné umět žasnout. Zeptejme se: Necháváme se ve svém vztahu s Pánem v modlitbě udivit, anebo si myslíme, že modlit se znamená mluvit k Bohu jako papoušci?

16. října

Tak jako Boží láska je trvalá a věčná, tak také chceme, aby láska, jež zakládá rodinu, byla trvalá a věčná. Nesmíme se poddat kultuře provizorního!

17. října

Dítě, které se v rodině naučí naslouchat druhým, hovořit uctivě, vyslovit svůj názor bez popírání názoru těch druhých, bude ve společnosti tvůrcem dialogu a smíření.

18. října

Každý z nás je povolán k životu v manželství, ke kněžské službě nebo ke zvláštnímu zasvěcení, abychom se stali Pánovými svědky tady a teď.

19. října

Důvěra Boha v muže a ženu, jimž svěřil zemi, je velkorysá, přímá a plná. Zlý však do jejich mysli vkládá podezření, nevíru a nedůvěru. A pak dochází k neposlušnosti vzhledem k přikázání, které je ochránilo. Upadnou do blouznění všemohoucnosti, které kontaminuje všechno a ničí harmonii. Také to v sobě často všichni zakoušíme.

20. října

Toužíš po pokoji? Pracuj pro pokoj!

21. října

Pokud v našem srdci není milosrdenství, radost z odpuštění, nejsme ve společenství s Bohem, třebaže dodržujeme všechna přikázání, neboť láska zachraňuje a nikoli pouhé dodržování předpisů.

22. října

Není nutné chodit za psychologem, abychom věděli, že kdo sráží druhého, dělá to proto, že sám nedokáže růst a aby se cítil někým, potřebuje ponížít druhého.

23. října

V modlitbě růžence se obracíme k Panně Marii, aby nás přiváděla stále blíž ke svému Synu Ježíši, abychom ho poznávali a stále více milovali. Když rozjímáme nad jednotlivými etapami Kristova života, zamýšlíme se zároveň také nad svým životem, protože kráčíme s Pánem.

24. října

Křesťan nemůže jít cestou kompromisu. Pokud se nenechá pohladit Božím milosrdenstvím a nemiluje bližního, jako to činí svatí, stává se z něj pokrytec, který nekoná dobro, nýbrž rozptyluje a boří.

25. října

Osobní povolání, které pro nás Bůh připravil, nebudeme moci objevit, pokud se uzavřeme do sebe, do svých zvyklostí a zůstaneme apatičtí jako ten, kdo svůj život promarní ve zúženém pohledu svého „já“, ztratí šanci velkolepě snít a stát se protagonistou jedinečného a originálního příběhu, který chce Bůh napsat spolu s námi.

26. října

Myšlenky na opuštěnost Bohem jsou zkušeností víry, kterou měli všichni svatí, a také lidé dneška, avšak neztrácejí víru. Křesťanovi, který se nikdy nedostal do takového rozpoložení, něco schází. Znamená to, že je se sebou spokojen. Krize víry odhalují potřebu a touhu stále více vstupovat do hloubky Božího tajemství. Víra bez těchto zkoušek vzbuzuje pochybnosti o tom, zda je pravou vírou.

27. října

Dvě doporučení pro zralý manželský vztah: Nikdy nezakončit den bez usmíření a stále mluvit v množném čísle. Slovo JÁ není v manželství moc platné.

28. října

Nejzávažnější problémy nastávají, když se křesťanské poselství ztotožňuje s jeho druhotnými aspekty, které však nejsou jádrem Ježíšova hlásání.

29. října

Kdo ve svém životě zakouší věrnou Boží lásku a Jeho útěchu, je schopen či dokonce má povinnost stát na blízku slabším bratrům a brát na sebe jejich slabost.

30. října

Mateřství není jenom rození dětí. Mateřství znamená doprovázet je v růstu, trávit hodiny u lůžka nemocného dítěte, vydat svůj život v lásce, v oné něžné mateřské lásce.

31. října

Povolání k misii je obsaženo v samotném křtu a týká se všech členů Církve.

1. listopadu

Dnešní slavnost, která slaví všechny svaté, nám připomíná osobní a všeobecné povolání ke svatosti a nabízí nám bezpečné vzory k této cestě, kterou každý prochází jedinečným a neopakovatelným způsobem. Stačí pomyslet na nevyčerpatelnou rozmanitost konkrétních darů a osudů světců a světic, kteří nejsou stejní. Každý měl svoje dary a rozvinul svůj život ve svatosti podle svojí osobnosti. A tak si může počínat každý z nás!

2. listopadu

Přímělná modlitba za zemřelé vyřčená v důvěře, že žijí u Boha, tak šíří své dobrodiní i na nás pozemské poutníky. Vychovává nás k pravému vidění tohoto života, vyjevuje nám smysl soužení, jímž je nutné projít, abychom vstoupili do Božího království, otevírá nás vůči pravé svobodě a uschopňuje k ustavičnému hledání věčných statků.

3. listopadu

Dialog znamená vycházet ze sebe prostřednictvím slova a naslouchat slovům druhého. Takto se mohou setkat dva způsoby myšlení. Po setkání slov dochází k setkání srdcí a začíná dialog přátelství, který končí stisknutím ruky.

4. listopadu

Démoni se posunuli až k tomu, že o Ježíši říkají pravdu, ale o sobě nikoli. Nemohou, neboť jejich pycha je tak obrovská, že jim v tom brání.

5. listopadu

Lidské tělo není nástroj rozkoše, nýbrž místo našeho povolání k lásce, a v autentické lásce není místo pro smilstvo a jeho povrchnost. Muži a ženy zasluhují více!

6. listopadu

Toho, co je v nás křehké, je nejlépe se dotýkat něžně. Ukazování prstem a soud, který vynášíme nad druhými, jsou velmi často znamením naší neschopnosti akceptovat vlastní slabost a křehkost.

7. listopadu

Každý křesťan a každá komunita je misionářská v té míře, v jaké dosvědčuje Boží lásku ke všem, zvláště k těm, kteří se ocitají v těžkostech.

8. listopadu

Jediný dovolený extrémismus pro věřícího je extrémismus lásky k bližnímu.

9. listopadu

Nemáme nic vysvětlovat. Pokud máte nevěřícího kamaráda nebo kamarádku, nesmíte je přesvědčovat: „Musíš věřit, protože se věci mají tak či onak“ a podat příslušné vysvětlení. Když tedy nemohu nic vysvětlovat, co mám dělat? Žít takovým způsobem, aby se ten člověk sám zeptal: „Proč takto žiješ? Proč jsi to udělal?“ A tehdy mohu začít s vysvětlováním!

10. listopadu

Pán nás nepovolal, aby nás poslal do světa, kde bychom lidem vnucovali břemena a povinnosti ještě těžší, než mají dnes, nýbrž bychom sdíleli radost. Krásný, nový a překvapivý horizont.

11. listopadu

Pán nás nepojmenovává naším hříchem, našimi omyly, pochybeními, omezeními, nýbrž naším vlastním jménem. Pro Něho je každý z nás cenný!

12. listopadu

Rozlišování je duchovní proces, prostřednictvím něhož člověk odlišuje ty duchovní popudy, které ho vedou k Bohu, od těch, které ho od Boha vzdalují.

13. listopadu

Radost nás otevírá svobodě Božích dětí, neboť tím, že nám dává účast na Božím životě, osvobozuje nás od věcí a situací, které nás omezují, spoutávají a zotročují. Proto radostné srdce stále více roste ve svobodě.

14. listopadu

Není žádná situace, kterou by Bůh nemohl změnit!

15. listopadu

Nemáme čekat, až budeme dokonalí, abychom odpověděli svým velkodušným „tady jsem“, ani se nelekat svých chyb a hříchů, ale s otevřeným srdcem přijmout Pánův hlas. Poslouchat ho, rozlišit své osobní poslání v Církvi a ve světě a žít povolání v dnešní den, který nám Bůh dává.

16. listopadu

Všichni máme zapotřebí pomoci, lásky a odpuštění.

17. listopadu

Privilegovaným místem setkání s Ježíšem Kristem jsou naše hříchy. Pouze z Ježíšova milosrdného objetí může vytrysknout nový život.

18. listopadu

Rozkol je dílem otce lži, otce nesvornosti, který stále usiluje o neshodu mezi bratry.

19. listopadu

Buďme vynalézaví, vyhledávejme lidi. Snažme se vžít do jejich problémů a také do jejich časových možností.

20. listopadu

Nemohu se dát pokřtít vícekrát, ale mohu se zpovídat, a tak obnovovat milost křtu.

21. listopadu

V srdci Církve září Maria. Ona je veliký vzor pro mladou církev, která chce následovat Krista ve svěžesti a učenlivosti.

22. listopadu

Znamením toho, že jsme na dobré cestě, je hluboký pokoj, duchovní útěcha, Boží láska a schopnost vidět všechny věci v Bohu.

23. listopadu

Je mnohem důležitější uvědomit si, nakolik nás Bůh miluje, než si být vědomi své lásky k Němu.

24. listopadu

Křesťanský život je jednoduchý. Nevyžaduje podivné či obtížné věci. Stačí klást Ježíše do středu svého vlastního každodenního rozhodování.

25. listopadu

Pokoušení nechat Boha stranou a stavět do středu sami sebe se nabízí neustále a zkušenost hříchu zraňuje náš křesťanský život, existenci dětí Božích. Proto musíme mít odvahu víry a nenechat se odvádět mentalitou, která nám říká: „Boha není třeba, není pro tebe důležitý“, a podobně. Je tomu právě naopak!

26. listopadu

Jednáme-li jako děti Boží, nenecháme-li se odradit svými pády, svými hříchy a budeme-li vnímat, že nás miluje, bude náš život nový, prodchnutý pokojem a radostí. Bůh je naše síla. Bůh je naše naděje.

27. listopadu

Křesťanská radost je dar – dar Ducha Svatého. Umožňuje srdci stále se radovat, protože Pán zvítězil, Pán kraluje, Pán je po pravici Otce. Pán na mě shlédl. Poslal mě, obdařil milostí a učinil mě synem Otce. To je křesťanská radost. Křesťan žije v radosti.

28. listopadu

Na zlo, utrpení a hřích může Ježíšův učedník odpovědět jedině sebedarováním, včetně darování vlastního života podle Kristova vzoru.

29. listopadu

Osobní setkání s Ježíšem Kristem je možné také pro nás, učedníky třetího tisíciletí. Když hledáme Pánovu tvář, můžeme Je rozpoznat ve tvářích chudých, nemocných, opuštěných a cizinců, které nám Bůh posílá do cesty. A toto setkání se stane také pro nás časem milosti a spásy.

30. listopadu

V rodině se člověk učí milovat a poznávat důstojnost každého člověka, zejména toho nejslabšího.

1. prosince

Advent je cestou do Betléma. Nechme se přitahovat světlem Boha, který se stal člověkem.

2. prosince

Ve chvílích, kdy zaplaví naše srdce pochybnosti a strach, ukazuje se potřeba rozlišovat. To nám umožní odstranit chaos v našich myšlenkách a pocitech, abychom jednali správně a rozumně.

3. prosince

Nakažlivá radost musí být prvním svědectvím Boží blízkosti a lásky.

4. prosince

Dobra lásky, spravedlnosti a solidarity se nedosahuje jednou provždy, nýbrž je zapotřebí dobývat je každodenně.

5. prosince

Když Bůh volá nějakou osobu jménem, zároveň jí tím odhaluje její povolání, její plán svatosti a dobra, jehož prostřednictvím se tato osoba stane pro ostatní darem, a který ji učiní jedinečnou.

6. prosince

Pravý ekumenismus se zakládá na společném obrácení k Ježíši Kristu.

7. prosince

Kdo žije ve spojení s Bohem, ví, že mu vždycky zůstávají otevřené jedny dveře, a to i tehdy, když se všechny ostatní před ním zavřou. Ví, že se ho nakonec ujme Bůh, který ho podrží.

8. prosince

Nejsvětější Maria, vzor důvěry a odevzdanosti Bohu v okamžiku protivenství a nebezpečí, ať nám pomáhá, abychom nikdy nepodlehli bezútěšnosti, ale vždycky se svěřovali Jemu a Boží milosti, která je vždycky mocnější než zlo.

9. prosince

Z jistoty, že Boží milost je s námi, pochází síla mít v přítomnosti odvahu. Odvahu, abychom nesli dále to, co Bůh od nás žádá tady a teď, v každém prostředí našeho života. Odvahu, abychom přijali povolání, které nám Bůh ukazuje. Odvahu, abychom žili svou vírou a neskrývali ji ani neumenšovali.

10. prosince

Je nezbytné trpělivě doprovázet. Jedno slovo dnes, jedno zítra. Trpělivě.

11. prosince

Vládce musí milovat svůj lid. Pokud jej nemiluje, nemůže vládnout, nýbrž nanejvýš vnášet trochu řádu a pořádku.

12. prosince

Trest smrti uráží posvátnost lidského života a také z právního hlediska je selháním, protože zabitím člověka nelze dosáhnout spravedlnosti.

13. prosince

Jak mohu vědět, že jsem pokorný? Existuje určité znamení, jediný signál, a tím je akceptace pokoření.

14. prosince

Svátostná milost v nás živí silnou a radostnou víru, která umí žasnout nad Božími divy a odolávat idolům tohoto světa.

15. prosince

Advent je příhodný čas k přijetí Ježíše, který přichází jako posel pokoje, aby nám ukázal Boží cesty.

16. prosince

Kdo se modlí, nikdy nehází svět za hlavu. Nezahrnuje-li modlitba radosti a bolesti, naděje a úzkosti lidstva, stává se jen „okrasnou“ činností.

17. prosince

Bůh z nás nemůže vymazat obraz Božího dítěte, každý z nás je synem či dcerou.

18. prosince

Láska vyvolává lásku, a to silnějším způsobem, než když nenávist vyvolává smrt.

19. prosince

Kde není úcta vůči starým, není budoucnost pro mladé.

20. prosince

Bůh ti nepřestává říkat: „Neměj strach před svatostí, neměj strach mířit vysoko, nechat se milovat a očišťovat Bohem, neměj strach nechat se vést Duchem Svatým.“ Nechme se nakazit svatostí Boží.

21. prosince

Jsme všichni dennodenně povolání k tomu, abychom se stávali Božím pohlazením.

22. prosince

Vánoce k nám promlouvají o Bohu, který nebyl silný a mocný, nýbrž křehký a slabý jako dítě.

23. prosince

Narození Ježíše je největším gestem lásky našeho nebeského Otce.

24. prosince

Maria je také ta, která dovede proměnit zvířecí stáj na Ježíšův domov. Jen s několika plenkami a horou něhy.

25. prosince

Každý potřebný, každý chudý, každý trpící, každý umírající, každý cizinec je „Dítětem“, které Josef stále chrání.

26. prosince

Ve Štěpánově mučednictví je násilí poraženo láskou.

27. prosince

Modlit se znamená také umět setrvat v mlčení.

28. prosince

Kultura blahobytu, která nás vede k tomu, abychom mysleli na sebe, nás činí necitlivými ke křiku druhých, dává nám žít v mýdlových bublinách, které jsou krásné, ale jsou ničím, jsou jalovou iluzí, provizoriem, které přivádí ke lhostejnosti vůči druhým, ba dokonce ke globalizaci lhostejnosti.

29. prosince

Čím více se dokážeme sjednocovat s Ježíšem modlitbou, četbou Písma svatého, Eucharistií, svátostmi slavenými a žitými v Církvi a bratrstvím, tím více v nás poroste radost, že můžeme spolupracovat s Bohem na službě pro království pravdy a milosrdenství, spravedlnosti a pokoje.

30. prosince

Pokud nám dá pochopit, že nás volá, abychom se zcela zasvětili Jeho království, není třeba mít strach! Je to krásné – a je to velká milost – být zcela a navždy zasvěceni Bohu. Pán i dnes volá lidi k následování.

31. prosince

Budoucnost je v Božích rukou, to je křesťanská naděje.

Zdroje:

1. Encykliky

- a. Fratelli tutti
- b. Laudato Si
- c. Christus vivit

2. Knihy

- a. Všichni jsme misionáři
- b. Eucharistie – srdce Církve

c. Milosrdenství

3. Poselství

- a. Poselství k postní době
- b. Poselství ke Světovému dni nemocných

4. Internetové stránky

- a. www.radiovaticana.cz